

Sygn. akt VI U 94/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Siedlecka

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). znak: (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującej A. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 28 października 2015r. w wysokości 3% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt: VI U 94/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku znak (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. przyznał ubezpieczonej A. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, któremu uległa w dniu 28 października 2015r. w wysokości 1%. Zaś przysługujące z tego tytułu odszkodowanie wynosi 757 zł za 1% uszczerbku.

(decyzja ZUS z dnia 03.02.2016r. – k. 16 akt organu rentowego)

A. N. w odwołaniu z dnia 12 luty 2016r. wniosła o ponowną kwalifikację i ocenę uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 28.10.2015r. W uzasadnieniu swego odwołania odwołująca się podnosiła, że 1% uszczerbku na zdrowiu został sklasyfikowany tylko z pozycji 162a wg. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku (Dz. U. z dnia 28 grudnia 2002r.) zaś badanie USG wykazało, że doszło do częściowego zerwania mięśnia płaszczkowatego w miejscu przylegania do śc. Achillesa po stronie przyśrodkowej, a uraz ten jest klasyfikowany pod pozycją 160 w/w rozporządzenia. Uraz ten zdaniem odwołującej się został pominięty przez lekarza orzecznika ZUS i po odwołaniu się dniu 21.01.2016r. od decyzji lekarza orzecznika pominięty także przez Komisję lekarską.

(odwołanie k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego odrzucenie lub oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w skarżonej decyzji i wskazując na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która stwierdziła u odwołującego się 1% procent uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 28 października 2015r.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podnosił, że z treści odwołania A. N. wynika, że odwołuje się ona od decyzji organu rentowego z dnia 29.01.2016 r., lecz w tej dacie organ rentowy nie wydał decyzji, lecz orzeczenie Komisji lekarskiej ZUS, wobec powyższego Sąd powinien odrzucić pozew.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2)

A. N. w piśmie procesowym z dnia 06 maja 2016r. doprecyzowała, że wniosła ona odwołanie od decyzji z dnia 03 lutego 2016 roku znak (...)Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.. W uzasadnieniu podnosiła ona, że powyższa decyzja nie obejmuje całości urazu czyli jest nieprawidłowa.

(pismo z dnia 06.05.2016r. – k.6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. w dniu 28.10.2015r. uległa wypadkowi przy pracy, do którego doszło w czasie lekcji, kiedy przemieszczała się ona od tablicy do stolika nauczyciela.

Skutki urazu odwołująca się odczuwa do dnia dzisiejszego, odczuwa bóle w trakcie długiego chodzenia, noga często jest obrzęknięta, zażywa leki przeciwbólowe.

(dowód: opis wypadku – k. 9 akt organu rentowego, opis badania USG - akta organu rentowego, protokół z rozprawy z dnia 27.01.2017r. zeznania A. N. od 00:05:00 do 00:14:36 – k. 44v.)

Dnia 22.12.2015r. odwołująca się wniosła do ZUS o przyznanie jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 28.10.2015r. Lekarz orzecznik ZUS wydał w dniu 21.01.2016r. orzeczenie, którym ustalił 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 28.10.2015r. zgodnie z opisem pozycji tabeli 162a, gdyż stwierdzono upośledzenie sprawności kończyny dolnej lewej.

(dowód: wniosek o jednorazowe odszkodowanie – k. 2 akt organu rentowego, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 12 akt organu rentowego)

Odwołująca się doznała stałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy z dnia 28.10.2015r. z powodu dysfunkcji lewego stawu skokowego kwalifikuje się do przyznania 3% stałego uszczerbku na zdrowiu zgodnie z p. 162a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku, z uwagi na to, że utrwalona pourazowa niestabilność więzadłowa lewego stawu skokowo – goleniowego powoduje dolegliwości bólowe podczas przenoszenia większych ciężarów, podczas dłuższego chodzenia i chodzenia po nierównym terenie.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 16, uzupełniająca opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 32)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony postępowania oraz na podstawie opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii

i traumatologii K. K. (1), którego opinia była fachowa i rzeczowa. Sąd miał na uwadze, że organ rentowy nie zgodził się z opinią biegłego, jednakże biegły w swej opinii uzupełniającej dodatkowo uzasadnił swoje stanowisko i podtrzymał swoją opinię, w której uznał, że odwołująca się kwalifikuje się do przyznania 3% stałego uszczerbku na zdrowiu.

W związku z faktem, że organ rentowy nadal zgłaszał uwagi do opinii biegłego, Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron, ograniczonego do przesłuchania odwołującej na okoliczność występowania u niej dolegliwości bólowych. Zeznania odwołującej Sąd uznał za wiarygodne, bowiem były zgodne ze stwierdzeniami biegłego ortopedy-

traumatologa, zawartymi w opinii nt. dolegliwości bólowych odwołującej. Sąd, po przesłuchaniu odwołującej oddalił wnioszek pełnomocnika organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy-traumatologa jako zbędny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem opinia biegłego ortopedy-traumatologa K. (1) oraz zeznania odwołującej nie pozostawiały wątpliwości Sądu co do dolegliwości bólowych odwołującej.

Odwołująca się nie zgłaszała uwag do opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było odwołanie A. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznającej jej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 1% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2015 nr 0 poz. 1242) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy). Za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, tj. 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1 ustawy).

Dla oceny, czy dane zdarzenie można uznać za wypadek przy pracy należy odnieść się do przepisu art. 6 powołanej ustawy, który formułuje jego definicję. Zgodnie z nią wypadek przy pracy to nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło: bądź w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych, bądź podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności w interesie zakładu pracy, nawet bez polecenia, bądź wreszcie w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji zakładu pracy w drodze między siedzibą zakładu pracy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie fakt, że ubezpieczona doznała wypadku przy pracy, wskutek którego doznała uszczerbku na zdrowiu był bezsporny. Organ rentowy w trakcie niniejszego postępowania nie podnosił zarzutów, co do tego, czy wypadek w dniu 28 października 2015r. należy zakwalifikować, jako wypadek przy pracy.

Kwestią sporną między stronami w niniejszym postępowaniu pozostawała ocena wysokości uszczerbku na zdrowiu, oraz jego kwalifikacji, jako stały bądź długotrwały uszczerbek na zdrowiu, którego doznała ubezpieczona w związku z wypadkiem przy pracy. Organ rentowy, powołując się na orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS, utrzymywał, że jest to uszczerbek długotrwały i wynosi 1 %. Tym samym kwestią sporną w procesie nie był tylko fakt wystąpienia stałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, lecz także jego procentowa wysokość.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł na treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w szczególności dokumentacji medycznej. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla odtworzenia stanu faktycznego sprawy.

Szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz

postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania z dnia 18 grudnia 2002r. (tj. z dnia 18 kwietnia 2013 r. Dz.U. z 2013 r. poz. 954).

Zgodnie z § 9 ust. 1-3 ww. rozporządzenia stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu komisja lekarska ustala w procentach według tabeli norm oceny uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej "tabelą", która jest określona w załączniku do rozporządzenia. Jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku tabela określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, komisja lekarska określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania. Jeżeli dla danego przypadku brak jest odpowiedniej pozycji w tabeli, komisja lekarska ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można przy tym ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji tabeli.

W przedmiotowej sprawie strony różniły się stanowiskami w zakresie kwalifikacji uszczerbku do stałego lub długotrwałego oraz oceny wysokości uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy. Organ rentowy bazował przy tym na orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS. Ubezpieczona nie zgadzała się z oceną organu, wskazywała na nieuwzględnienie pozostałych powstałych przy wypadku schorzeń.. W konsekwencji Sąd postanowieniem z dnia 13 lipca 2016r., postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii na okoliczność ustalenia, czy odwołująca A. N. w wyniku wypadku przy pracy, który miał miejsce w 28 października 2015r. doznała długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli tak to, w jakim stopniu procentowym.

Biegły sądowy K. K. (1) po wykonaniu badania lekarskiego odwołującej stwierdził, że dysfunkcja lewego stawu skokowego powoduje dolegliwości bólowe podczas przenoszenia większych ciężarów, podczas dłuższego chodzenia i chodzenia po nierównym terenie. Według niego odwołująca z całą pewnością kwalifikuje się do przyznania stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% zgodnie z p.162a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku. W opinii uzupełniającej podtrzymał on swoje dotychczasowe stanowisko. Mimo zastrzeżeń organu rentowego, Sąd nie znalazł podstaw, aby opinii biegłego odmówić przymiotu wiarygodności i w pełni ją podzielił uznając za miarodajną dla rozstrzygnięcia w sprawie. Zdaniem Sądu przedstawione w sprawie opinie biegłego są jasne i spójne, zawierają w sposób logiczny i przekonujący umotywowane wnioski. Biegły w sposób wyczerpujący uzasadnił swoje stanowisko powołując się m.in. na dokumentację medyczną.

W ocenie Sądu obie opinie biegłego są rzetelne i kompleksowo odpowiadają na pytania istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Wobec faktu, że A. N. uległa wypadkowi przy pracy w dniu 28 października 2015r., a w oparciu o opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, w których stwierdził on, że stan zdrowia po urazie odwołującej kwalifikuje do przyznania stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% zgodnie z p.162a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku, zasadnym jest przyznanie A. N. prawa do jednorazowego odszkodowania w powyższej procentowej wysokości.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.